

РЕШЕНИЕ

№ 288

гр. София, 15.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 16.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **9963** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.112, ал.1, т.4 от Закона за здравето (ЗЗ) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на К. В. С. против експертно решение (ЕР) № 2162/28.08.2020г. от зас. № 161 на Националната експертна лекарска комисия (НЕЛК).
Ответникът и заинтересованата страна (ЗС) [фирма] чрез процесуалните си представители оспорват жалбата като неоснователна. ЗС Териториална експертна лекарска комисия към IV Многопрофилна болница за активно лечение (ТЕЛК) и Териториално поделение на Националния осигурителен институт – С. град не изразяват становище относно допустимостта и основателността на жалбата.
След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.
Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.
Производството пред административния орган е образувано по жалба на ЗС [фирма], с вх. № 2516/23.06.2020г. на Столична РЗИ, против ЕР № 1668/08.06.2020г. от зас. 098 на ТЕЛК. С това ЕР на жалбоподателката били определени 78 % трайно намалена работоспособност (ТНР), при водеща диагноза „Друга и неуточнена цироза на черния дроб”, посочена и като общо заболяване наред с други, включително състояние след фрактура на хумерус – консолидирана и увреда на мениск. Отбелязано е в ЕР и заключение за трудова злополука, изразяваща се в увреждания на работа, контузия на раменния пояс с травматичен периахилит на лява раменна става. ТЕЛК постановила ЕР

след преглед на жалбоподателката, извършен на 08.06.2020г. Посочва се в мотивите, че е необходимо да се оправдае отпуск по болест до 10.06.2020г. включително. При определяне процента ТНР ТЕЛК взела предвид общото заболяване, установено от 03.06.2008г., и трудовата злополука, настъпила 04.06.2019г.

Установява се от приложените в преписката уведомление от жалбоподателката до изпълнителния директор на [фирма] и негова заповед № 018/11.06.2020г., че считано от същата дата било прекратено трудовото правоотношение, съществувало между тях до този момент. Следователно, към датата на постановяване на ЕР на ТЕЛК – 08.06.2020г., посочената ЗС е имала качеството осигурител на жалбоподателката. Ето защо, същата ЗС се явява надлежна страна в производството пред административния орган и е имала правен интерес да оспори ЕР на ТЕЛК пред НЕЛК. Доколкото не се установява датата на връчване на ЕР на ТЕЛК на осигурителя, следва да се приеме, че жалбата на последния до НЕЛК е била подадена в законоустановения за това срок.

С процесното решение НЕЛК отменила обжалваното ЕР и върнала на ТЕЛК преписката за ново освидетелстване. Посочва се в мотивите, че през 2008 г. е приета диагноза „Чернодробна цироза”, като от 2011г. трансаминазите са в референтни стойности, ехографски няма данни за портална хипертония, не е извършвано фиброгастроскопско изследване, хепатитни маркери за хепатит В и С са отрицателни, няма данни за провеждано лечение след 2017г. Поради това НЕЛК приела, че медицинските документи за посоченото състояние не са достатъчни. Приела също, че няма актуални ЕКГ, ЕХОК и Холтермониторизирано ЕКГ, въз основа на които да бъде определен процент ТНР в частта относно сърдечно-съдовите заболявания. В частта относно ортопедичните заболявания НЕЛК установила, че в медицинското досие не са приложени рентгенографии.

Съгласно чл.62 от Наредбата за медицинската експертиза, степента на ТНР се определят въз основа на представената медицинска документация, обективизираща степента на увреждане и функционален дефицит на заболелия орган и/или система, и при необходимост – въз основа на подробна клиничко-експертна анамнеза, задълбочен клиничен преглед и насочени лабораторни и функционални изследвания. Решението на органите на медицинската експертиза има двойствен характер – на индивидуален административен акт и на медицинско заключение. В аспекта на последното, в производството пред съда не бяха ангажирани доказателства, оборващи възприетото от НЕЛК. От страна на жалбоподателя бяха представени резултати от образно, ядрено – магнитно изследване на ляво коляно и лумбални прешлени, проведени на 09.05.2020г., съдържащи се в медицинското досие, и две рентгенографии от 20.05.2019г., които не се съдържат в това досие. Ето защо, не е опроверган изводът на НЕЛК, направен в оспореното ЕР, за липсата на тези рентгенографии при извършената преценка от органите на медицинската експертиза, както и за липсата на други медицински документи, необходими за правилността на такава преценка. Следователно, правилно е било отменено обжалваното ЕР на ТЕЛК и преписката върната за ново произнасяне, при съобразяване на представените медицински документи. При новото разглеждане жалбоподателката има възможността да представи всички такива, с каквито разполага и намира за относими за определяне процента на ТНР за всяко от заболяванията поотделно и общия такъв.

Представените писмени доказателства, отнасящи се до трудовоправни спорове между жалбоподателката и ЗС [фирма], съдът в настоящия състав намира ирелевантни за спора и поради това не обсъжда, както и тези, представени с писмена защита след

приключване на устните състезания.

Предвид изложеното и като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК съдът в настоящия състав приема, че ЕР е постановено от компетентен орган в установената форма; при това не е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствени правила и ЕР е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на спора и на основание чл.143, ал.4 АПК разноските остават за жалбоподателя така, както са направени и следва да бъдат уважени своевременно направените от ответника и ЗС [фирма] искания за възстановяване на техните разноски. Юрисконсултското възнаграждение съдът определя на 100 лв. съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съгласно чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс. Установява се от представеното преводно нареждане, че ЗС е заплатила сумата 720 лв. – адвокатско възнаграждение по договор за правна защита по делото (л.64 от последното).

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. В. С., с ЕГН [ЕГН], против експертно решение № 2162/28.08.2020г. от зас. № 161 на Националната експертна лекарска комисия.

ОСЪЖДА К. В. С., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Националната експертна лекарска комисия сумата 100 (сто) лева – възнаграждение за юрисконсулт.

ОСЪЖДА К. В. С., с ЕГН [ЕГН], да заплати на [фирма], с ЕИК[ЕИК], сумата 720 (седемстотин и двадесет) лева – разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: